

[Erna Sørensen.]

til 6 måneder, tror jeg, man må sige, at der er set meget mildt på disse tilfælde. Men også det kan vi måske få lejlighed til at drøfte i udvalget.

Hvad angår udlændingeloven, er jeg meget tilfreds med de nye bestemmelser, som § 8 indeholder om udlændinges mulighed for at rejse en eventuel afgørelse om deres fortsatte hensættelse i varetægtsfængsel for domstolene. Jeg ser deri et typisk udtryk for dansk retsopfattelse, og jeg håber, at denne bestemmelse vil blive ført igennem. Jeg tror, at det vil være et udmærket forbillede for andre landes fremmedlovgivning, hvis vi får bestemmelsen gennemført, således som den er optaget i justitsministerens forslag.

Det er vel nu første gang, vi ser bestemmelsen: Denne lov gælder også for Grønland — og forsåvidt angår §§ 16—23 med de begrænsninger og ændringer, der følger af de særlige for Grønland gældende love. Jeg forbeholder mig i udvalget at komme nærmere ind på, hvorvidt det er helt korrekt under de nuværende forhold uden videre at lade fremmedlovens regler gælde for Grønland — men også derom kan vi måske rette spørgsmål til den højtærede justitsminister.

Mit parti ser med stor tilfredshed, at de pågældende forslag er kommet frem, og er også tilfreds med den form, de har fået, den stærke beskyttelse, man giver både danske borgere og de udlændinge, der kommer her til landet, de klare linier, der trækkes op for politiets område og den rekurs, der er til den højtærede justitsminister, medens man har opgivet den tidligere tanke om et udlændingenævn; det ville i mange tilfælde kun blive et omsvøbsdepartement, og vi er derfor meget tilfreds med, at det er justitsministeriet, der også her får den endelige afgørelse.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige vort hurtige medarbejde i det udvalg, som vil blive nedsat.

Svend Jørgensen: Jeg skal straks på mit partis vegne give tilslutning til, at den midlertidige fremmedlov forlænges indtil udgangen af 1952, og til, at det fremsatte lovforslag vedtages uden udvalgsbehandling.

Jeg vil ligeledes straks sige, at vi finder det særdeles rigtigt og praktisk, at man nu ved revisionen af loven deler den i to: en udlændingelov og en paslov. De to ting har nemlig sådan set ikke noget med hinanden at gøre; det oplyses da også, at de kun ved historiske tilfældigheder er blevet kædet sammen i een lov.

Jeg skal derefter fremsætte nogle bemærkninger om de pågældende to lovforslag.

Må jeg allerførst sige, at det generer mig en lille smule, at man ikke i bemærkningerne og i fremsættelsestalen har bevaret den gode mundrette betegnelse fremmedlov, men i stedet for bruger benævnelsen udlændingelov — men det er naturligvis underordnet. Derimod er det ikke underordnet, at der her er tale om en udpræget bemyndigelseslov, i første række til politiet og derefter til den højtærede minister. Politiets bemyndigelse er især fastsat i §§ 2 og 6 i udlændingeloven. I § 2 tales der om en række tilfælde, hvor „politiet bør afvise en udlænding“. Og i § 6 omtales nogle tilfælde, hvor det „kan“ udvise udlændinge. Der er dog i begge paragrafer taget visse forbehold, men det er naturligvis gjort under hensyn til det sørgeligt aktuelle spørgsmål: de politiske flygtninge. Når man til daglig lever i en landsdel, hvor ankomst af politiske flygtninge er — man kan vel ikke sige en dagligdags foreteelse, men dog i hvert fald en hyppigt forekommende foreteelse, er man klar over, at de pågældende bestemmelser ikke må være for kategoriske. På den anden side må en vis ensartethed og en vis fasthed naturligvis tilstræbes. Det er klart, at spørgsmålet er vanskeligt, ikke mindst i en tid som den, vi nu gennemlever.

Den højtærede justitsminister har da også haft en levende følelse deraf og har givet den udtryk i forslaget, bl. a. ved en fuldstændig nydannelse i dansk fremmedret med hensyn til udlændinges retsstilling, idet der under forhold som de nævnte eller under et eventuelt retsopgør som det, vi nylig har gennemlevet, sikres udlændinge mulighed for at forelægge de afgørelser, der af politiet måtte blive truffet vedrørende dem, for domstolene. Vi finder, at denne tanke er rigtig, og at den er bedre end den tidligere fremsatte tanke om et nævn. Vi vil gerne give denne tanke om mulighed for afgørelse ved domstolene vor fulde tilslutning. Om denne tanke også bør udstrækkes til, at afgørelser truffet af justitsministeren kan indankes for domstolene, er måske mere tvivlsomt. Men den bør alligevel overvejes i udvalget.

Et andet forhold, som jeg meget gerne ser drøftet nærmere i udvalget om udlændingeloven, er spørgsmålet om opholds- og arbejdstilladelse; jeg tænker i denne forbindelse især på unge, der søger uddannelse her i landet.

Om pasloven skal jeg kun sige, at en sådan lov naturligvis er nødvendig, men når dette er sagt, vil jeg meget gerne være